

Divadlo LETÍ na Smíchov

Divadlo Letí je nezávislý divadelní soubor s vášní pro nové hry. Všechny texty uvádí v české nebo světové premiéře. Cílem je propagovat současnou dramatickou tvorbu, zejména pak tu evropskou. Divadlo je otevřená platforma, která volně spojuje umělce s „vášni pro nové hry“.

Soubor vznikl v září roku 2005 z ročníku Miroslava Krobota na katedře alternativního divadla na pražské DAMU. Od té doby Letí uvedlo více jak 30 textů mnoha významných současných autorů (ať už formou řádné inscenace nebo inscenačních skic) na různých pražských scénách – Dejvické divadlo, Divadlo Na zábradlí, Divadlo v Celetné atd. V říjnu 2007 získal soubor vlastní scénu – Malou scénu Divadla pod Palmovkou, kde Letí působilo až do prosince 2008. Kromě toho divadlo koprodukovalo projekty ve Švandově divadle a Paláci Akropolis. Právě vzhledem k úspěšné spolupráci se Švandovým divadlem se domácí scénou Divadla Letí od ledna 2009 stalo právě Studio Švandova divadla. V současné době vede Divadlo Letí režisérka Martina Schlegelová a dramaturgyně Marie Špalová. Produkci řídí Magdaléna Zelenková.

Kmenová scéna ve Studiu Švandova divadla

V lednu 2009 se Divadlo Letí opět stěhuje, tentokrát do Švandova divadla. Jak k tomu došlo vysvětluje režisérka Martina Schlegelová:

„Naše spolupráce se Švandovým divadlem začala již před nějakým časem, šlo o seriál scénických skic 8v8. To jsou takové jednorázové večery, během nichž představujeme novinky ze světa i z domácí tvorby. Ten seriál se ve Studiu velmi dobře ujal, našel si své publikum, bývá vyprodáno. I jinak je spolupráce se Švandovým divadlem skvělá, je to moderní flexibilní divadelní dům, který pružně reaguje na požadavky jednotlivých projektů. Vzhledem k tomu, že vedení Švandova divadla chce i nadále Studio profilovat jako scénu pro současnou dramaturgii, rádi jsme využili možnosti přenést své kmenové sídlo právě tam. To je přesně to, co nás zajímá.“

Ředitel Švandova divadla Daniel Hrbek k tomu dodává:

„Podpora a spolupráce mladých nezávislých tvůrců a výjimečných uměleckých souborů „bez střechy nad hlavou“ je od znovuotevření Švandova divadla v roce 2002 jednou z jeho stěžejních aktivit (patří sem také kooperace s divadelními soubory Buchty a loutky, Farma v jeskyni či Dětské divadelní studio). Jsem rád, že se bude v roce 2009 spolupráce s Divadlem Letí dále rozvíjet. Repertoár tohoto mladého seskupení a jeho celková dramaturgie doplní dosavadní dramaturgickou nabídku a zaměření studiové scény Švandova divadla – tedy uvádění současné autorské české i světové dramaturgie.“

Co se chystá:

Letí do Švandova divadla přenese svou úspěšnou inscenaci, monodrama oceněné Pulitzerovou cenou *Svou vlastní ženou* a v české premiéře uvede dvě novinky: *Aupairky* Viliama Klimáčka a *Bazén (bez vody)* Marka Ravenhilla.

Slavnostní přehlídka Divadla Letí ve Švandově divadle:

11. 1. 20.00 D. Wright: Svou vlastní ženou
16. 1. 20.00 M. Ravenhill: Bazén (bez vody) - PREMIÉRA
25. 1. 20.00 V. Klimáček: Aupairky – II. PREMIÉRA
ozvěna (v Paláci Akropolis)
13. a 14. 1. 20.00 M. Ravenhill: Domeček pro buzničky
-

Mark Ravenhill: BAZÉN (bez vody)

Překlad: Dana Hábová
Režie: Martina Schlegelová
Dramaturgie: Lucie Kolouchová
Výprava: Jana Špalová
Produkce: Magdaléna Zelenková a Salome Geregayová
Hudební spolupráce: Sára Šimků
Foto: Petr Krejčí

Hrají:

Irena Kristeková, Pavlína Štorková, Michal Kern, Josef Wiesner

„Já mám talent. Mám vizi. Mám dar. Vy ne.“

Milujete své přátele? Přejete jim úspěch, štěstí, prima časy? Ano? Ale jistě. Přijďte si s námi užít Bazén. I bez vody. **Černá komedie o přátelích**, po které se vám uleví...

Česká premiéra

1. premiéra 16. ledna 2009 ve Studiu Švandova divadla
2. premiéra 3. února 2009 ve Studiu Švandova divadla

Novinka ikony současné britské dramatiky Marka Ravenhilla se při svém prvním uvedení setkala v Británii s velkým ohlasem, světová premiéra proběhla na podzim roku 2006 v Lyric Hammersmith Theatre v Londýně, během dalšího roku byla hra přeložena do řady jazyků a úspěšně uvedena například i v Německu a dalších evropských zemích. Hra je psána ve formě monologu, což umožňuje nejrůznější varianty inscenování. V původním britském nastudování slavné britské skupiny Frantic Assembly účinkovali, stejně jako ve verzi Divadla Letí, dva herci a dvě herečky. **Letí hru uvedlo již na podzim 2007 jako scénickou skicu v rámci projektu 8v8.** Skica se setkala s tak nadšeným ohlasem, že se divadlo rozhodlo hru zařadit na repertoár...

Jak se skupina umělců, kteří se přátelí již řadu let, vyrovná se závratnou kariérou jedné z nich? Jsou pozváni do její luxusní vily s nádherným bazénem a jejich závist přerůstá v nenávist. Radovánky u bazénu vyústí v tragédii a slavná umělkyně končí v bezvědomí a zmrzačená v nemocnici. Její „přátelé“ využijí neštěstí pro svou další uměleckou tvorbu, obsadí její vilu, natáčejí její zohavené tělo a již se vidí, jak vystavují v nejprestižnějších galeriích. Mají se cítit provinile? Vždyť ona sama postavila svou kariéru na výtvarných

objektech využívajících „krev, obvazy a kondomy“ jejich společného kamaráda, který zemřel na AIDS. Jenže jednoho dne se jejich umělecký objekt z bezvědomí probere...

Mark Ravenhill se narodil v roce 1966 v Sussexu, od deseti let navštěvoval dramatický kroužek, ve třinácti napsal svou první hru. Studoval angličtinu a divadelní vědu na univerzitě v Bristolu, původně se chtěl stát hercem, ale jak sám říká: „rychle jsem pochopil, že jiní lidé budou lepší než já“. Místo toho začal tedy režisovat a psát krátké hry.

Po premiéře jeho hry *Pěst* (Fist), desetiminutového dialogu dvou mužů o sexu, za ním přišel režisér Max Stafford-Clark. „Zeptal se mě, jestli mám celovečerní hru, a já jsem zalhal a řekl, že ano. Takže jsem pak musel jednu napsat.“

1. října 1996 měla v divadle Royal Court premiéru jeho první celovečerní hra *Shopping and Fucking*, britské úřady však originální název zakázaly uvést na plakáty, takže byla oficiálně uvedena jako *Shopping and F***ing*. Hra definitivně prosadila novou vlnu, označovanou jako coolness dramatika. Mezi další úspěšné Ravenhillovy hry patří například *Faust*. *Faust je mrtev*, *Polaroidy*, *Produkt* a *Domeček pro buzničky* (u *Matky Kapavky*), kterou nedávno v české premiéře uvedlo právě Divadlo Letí. Mark Ravenhill také režíruje (nejen své hry) a píše scénáře k televizním seriálům.

„Bazén (bez vody) je hra o přátelství - a také o tom, že v životě přijde chvíle, kdy Vám dojde, že tohle už je ono, že víc toho už asi nedosáhnete. Tahle myšlenka je dost krutá. Je to hra o tom, co nám dává přátelství - a také o jeho mezích. Chceme, aby naši přátelé zůstali stejní, jako bývali – a to je těžké... Myslím, že s tím má zkušenost každý z nás – jaké to je, být součástí nějaké party, skupiny dávných přátel... Neděláte už to samé, nejste stejně úspěšní, není to jako ve dvaceti, kdy jste byli na škole a byli na tom všichni stejně. Když je vám kolem třiceti, zjistíte, že se věci změnila a že k některým z vás byl život jaksí štědrější než k druhým.“

Mark Ravenhill

Viliam Klimáček: AUPAIRKY

Překlad a úprava: Marián Amsler a Marie Špalová

Režie: Marián Amsler

Dramaturgie: Marie Špalová

Výprava: Martyna Dworakowska

Produkce: Magdaléna Zelenková a Nora Nesvadbová

Foto: Tomáš Bořil

Hrají:

Peťa.....Tomáš Kobr

Barbi.....Klára Štěpánková

Dari.....Marcela Holubcová

Zuzka.....Magdaléna Zelenková

*„Prožijte rok v novém stylu! Zlepšete si angličtinu!
Najděte nové přátele z celého světa! Au-pair v Anglii!“*

Holčičí komedie (v níž se objeví muž a vůbec to nevdá) z pera slovenského matadora dramatické tvorby **Viliama Klimáčka** se věnuje fenoménu **au-pair**.

*Novodobá pohádka o tom, jak se chudá dívka vydala do světa štěstí hledat,
nekončí vždy svatbou se spanilým princem.*

Česká premiéra

1. premiéra 13. prosince 2008 na Malé scéně Divadla pod Palmovkou
2. premiéra 25. ledna 2009 ve Studiu Švandova divadla

Fenomén au-pair zachvátil naši zemi poměrně těsně po revoluci. Tím, že se otevřely hranice, otevřela se s nimi možnost vycestovat, poznat nové prostředí a naučit se cizí jazyk. **Au-pair** je z definice dívka nebo chlapec ve věku zhruba od 17 do 26 let, který/á pomáhá v hostitelské rodině s domácími pracemi (nejčastěji s péčí o děti). Za to získává ubytování, stravu a kapesné, ze kterého hradí jazykový kurz či jiné drobné osobní výdaje. Oficiálním cílem takového pobytu je kulturní výměna a zdokonalení se v jazyku hostitelské země. Doslovný překlad termínu au pair znamená "na stejné úrovni" (on equal terms) a sugeruje vztah, který nemá být rámovaný pouze ekonomicky. Jak ale takový vztah funguje ve skutečnosti? S jakým cílem a snem se mladé dívky vydávají do neznámých a cizích zemí a rodin?

Viliam Klimáček věnoval tři čtvrtě roku studiu autentických materiálů, které se staly východiskem hry **Aupairky** (ve slovenském originále In da house). Vytvořil koncentrovaný příběh tří au pair v Londýně, které na večírku v bytě domácích, kteří na víkend odcestovali, vzpomínají na komické i smutné situace ze své práce, přičemž na povrch postupně vyplouvají frustrace, komplexy a neschopnost změnit svůj život k lepšímu. Režisér Marián Amsler a dramaturgyně Marie Špalová upravili text nejen na české poměry, ale také přímo na tělo svým hercům.

Viliam Klimáček se narodil v roce 1958 v Trenčíně. Po vystudování Lékařské fakulty UK pracoval jako chirurg a anesteziolog, ale po devíti letech zanechal lékařské praxe a věnuje se pouze divadlu. Žije v Bratislavě. Je **šestinasobným držitelem prestižní ceny Alfréda Radoka** za nejlepší českou a slovenskou hru. Od roku 1985 působí jako umělecký šéf alternativního autorského divadla GUnaGU, pro které píše, režíruje a příležitostně zde také hraje. Českému publiku se asi nejvýrazněji představil hrou *Hypermarket*, kterou v rámci projektu Bouda uvedlo pražské Národní divadlo v roce 2004. Píše také pro rozhlas a televizi. Působí v metapopové formaci Big Bastard Beat Band of Bratislava.

Čím komedie *Aupairky* nejvíc lákala režiséra inscenace Mariána Amslera?

„Mě fascinují velkoměsta, pocházím z malého města 15 km od Bratislavy, od dětství jsem ovšem Bratislavu miloval, pak jsem poznal Prahu, a pak další a další metropole. Baví mě procházet se po ulicích a pozorovat lidi. *Aupairky* jsou pro mě taky „študýrka“, jak tři holky jely do světa hledat štěstí. Je to skvěle napsané, vtipné a hlavně autentické. Katolička Barbi se konfrontuje s indickou rodinou, Darině chybí rodina a děti a Peťa (v naší verzi kluk) si užívá výhody velkoměsta. Jejich život před (rozuměj před *Aupair*) pomalu mizí a oni prochází zvláštní proměnou - teprve v zahraničí si uvědomují, po čem skutečně touží. A není to banální - Klimáček má velký dar, taky pozoruje lidi, neukazuje žádné schéma, vnitřní rozměr jeho her je velmi široký.“

Magda Zelenková, produkce Letí
produkce@divadlo-leti.cz, 775 290 483

Barbora Mertlová, PR Švandovo divadlo
mertlova@svandovodivadlo.cz, 602 470 394